

I

(Løvgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1092/2010

af 24. november 2010

om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Finansiell stabilitet er en forudsætning for, at realøkonomien kan skabe arbejdspladser, kreditter og vækst. Den finansielle krise har afsløret væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, som har bevirket, at det ikke har været muligt at forudse ugunstige makroudviklinger og forhindre en akkumulering af overdrevne risici i den finansielle sektor.

(2) Europa-Parlamentet har gentagne gange opfordret til, at alle aktører på EU-plan i højere grad blev sikret reelt

ensartede vilkår, og har samtidig gjort opmærksom på væsentlige mangler i EU-tilsynet med de stadig mere integrerede finansielle markeder (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁴⁾, af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) — hvidbog ⁽⁶⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁷⁾, og af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁸⁾, og i sine holdninger af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽⁹⁾ samt af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁰⁾).

(3) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system.

(4) I den endelige rapport (de Larosière-rapporten), som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede højniveaugruppen bl.a., at der oprettes et organ på EU-plan, som har til opgave at overvåge risici inden for det finansielle system som en helhed.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 11.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.11.2010.

⁽⁴⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 292.

- (5) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om »fremdrift i den europæiske genopretning« hilste Kommissionen de Larosièrereportens anbefalinger velkommen og gav udtryk for sin støtte til hovedlinjerne i dem. Det Europæiske Råd erklærede sig på mødet den 19. og 20. marts 2009 enig i, at der er behov for at forbedre reguleringen af og tilsynet med de finansielle institutioner i Unionen og at anvende de Larosièrereportens som handlingsgrundlag.
- (6) I sin meddelelse af 27. maj 2009 om »finansielt tilsyn i Europa« foreslog Kommissionen en række reformer af de nuværende ordninger, som skal sikre den finansielle stabilitet på EU-plan, herunder navnlig oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB) med ansvar for makrotilsyn. Rådet tilsluttede sig den 9. juni 2009 og Det Europæiske Råd på mødet den 18. og 19. juni 2009 Kommissionens forslag og hilste det velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge lovgivningsforslag, således at de nye rammer kan være på plads i løbet af 2010. I overensstemmelse med Kommissionens synspunkt konkluderede Rådet bl.a., at Den Europæiske Centralbank (ECB) »bør yde analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESRB og også trække på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder«. ECB's støtte til ESRB samt de opgaver, der tildeles ESRB, bør ikke berøre princippet om ECB's uafhængighed i udførelsen af sine opgaver, jf. traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (7) Som følge af de internationale finansielle markeders integrering og den afsmitningsrisiko, der er forbundet med finanskriser, er der behov for et stærkt engagement fra Unionens side på verdensplan. ESRB bør trække på ekspertisen fra et videnskabeligt udvalg på højt niveau og påtage sig alle de globale ansvarsområder, som er nødvendige for at sikre, at Unionen høres i spørgsmål vedrørende finansiell stabilitet, navnlig ved at samarbejde tæt med Den Internationale Valutafond (IMF) og Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), som forventes at udstede tidlige advarsler om makrorisici på globalt plan, og alle parterne i G20-landegruppen (G20).
- (8) ESRB bør bl.a. bidrage til gennemførelsen af henstillinger fra IMF, FSB og Den Internationale Betalingsbank (BIS) til G20.
- (9) I rapporten af 28. oktober 2009 fra IMF, BIS og FSB, der forelagdes G20-finansministrene og -centralbankcheferne under titlen »vejledning i vurdering af den systemiske betydning af finansielle institutioner, markeder og instrumenter: indledende betragtninger«, nævnes også, at vurdering af systemisk risiko sandsynligvis varierer, afhængigt af de økonomiske forhold. Den vil også afhænge af den finansielle infrastruktur og ordningerne for krisestyring og kapaciteten til at håndtere svigt, når de opstår. Finansielle institutioner kan være systemisk vigtige for lokale, nationale eller internationale finansielle systemer og økonomier. De vigtigste kriterier til at identificere markeders og institutioners systemiske betydning er størrelse (omfanget af finansielle tjenesteydelser, som leveres af den enkelte del i det finansielle system), substituerbarhed (i hvilken grad systemets andre dele kan levere de samme tjenesteydelser i tilfælde af et svigt) og de indbyrdes relationer (forbindelser med systemets andre dele). En vurdering ud fra disse tre kriterier bør suppleres med en henvisning til finansielle sårbarheder og den institutionelle rammes kapacitet til at håndtere finansielle svigt og bør tage hensyn til en lang række yderligere faktorer, bl.a. de særlige strukturers og forretningsmodellens kompleksitet, graden af finansiell autonomi, tilsynets intensitet og omfang, gennemsigtigheden med hensyn til de finansielle ordninger og forbindelser, der kan berøre den samlede risiko for institutioner.
- (10) ESRB bør have til opgave at overvåge og vurdere systemisk risiko under normale forhold med henblik på at mindske systemets eksponering over for risikoen for svigt i de systemiske komponenter og forbedre det finansielle systems modstandsdygtighed over for chok. ESRB bør i denne forbindelse bidrage til at sikre finansiell stabilitet og mindske de negative følger for det indre marked og realøkonomien. ESRB bør for at opfylde sine mål analysere alle de relevante oplysninger.
- (11) De nuværende EU-ordninger lægger for lidt vægt på makrotilsyn og på de indbyrdes relationer mellem udviklinger i det bredere makroøkonomiske miljø og det finansielle system. Ansvar for analyser på makroplan er stadig opsplittet og foretages af forskellige myndigheder på forskellige niveauer, og der findes ingen mekanisme til at sikre, at risici på makroplan identificeres tilfredsstillende, og at der udstedes klare advarsler og henstillinger, som følges op med konkrete tiltag. Velfungerende finansielle systemer i Unionen og velfungerende globale finansielle systemer samt afværgelsen af trusler mod disse systemer kræver øget sammenhæng mellem tilsynet på makro- og mikroplan.
- (12) En nyoprettet ordning for makrotilsyn kræver et troværdigt og fremtrædende lederskab. I betragtning af ESRB's vigtige rolle og internationale og interne troværdighed samt i overensstemmelse med anbefalingerne i de Larosièrereportens bør formanden for ECB derfor varetage formandskabet for ESRB i de første fem år efter denne forordnings ikrafttræden. Desuden bør kravene om ansvarlighed øges, og ESRB's organer bør kunne trække på en bred vifte af erfaringer, baggrunde og holdninger.

- (13) I de Larosière-rapporten nævnes også, at makrotilsyn ikke giver mening, medmindre det på en måde har indvirkning på tilsynet på mikroplan, ligesom tilsynet på mikroplan ikke på effektiv vis kan sikre den finansielle stabilitet uden behørigt at tage hensyn til udviklingen på makroplan.
- (14) Der bør oprettes et europæisk finanstillingsystem (ESFS), der samler aktørerne med ansvar for finansielt tilsyn på nationalt plan og EU-plan og fungerer som et netværk. I henhold til princippet om et loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør parterne i ESFS samarbejde i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige. På EU-plan bør netværket omfatte ESRB og tre makrotillsynsmyndigheder: Den Europæiske Tillsynsmyndighed (Den Europæiske Banktillsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Den Europæiske Tillsynsmyndighed (Den Europæiske Tillsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ og Den Europæiske Tillsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstillsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ (i det følgende samlet benævnt »ESA'erne«).
- (15) Unionen har ligeledes behov for et specifikt organ, som er ansvarligt for makrotilsyn med hele dens finansielle system, og som skal identificere risici for den finansielle stabilitet og om nødvendigt udstede advarsler om risici og rette henstillinger om tiltag til at imødegå sådanne risici. Derfor bør ESRB oprettes som et nyt uafhængigt organ, som dækker alle finansielle sektorer og garantiordninger. ESRB bør have ansvaret for makrotilsyn på EU-plan og bør ikke have status som juridisk person.
- (16) ESRB bør bestå af et almindeligt råd, en styringskomité, et sekretariat, et rådgivende videnskabeligt udvalg og et rådgivende teknisk udvalg. I det rådgivende videnskabelige udvalgs sammensætning bør der tages hensyn til passende regler om interessekonflikter, som Det Almindelige Råd vedtager. Oprettelsen af Det Rådgivende Tekniske Udvalg bør tage hensyn til gældende strukturer med henblik på at undgå overlappning.
- (17) ESRB bør udstede advarsler og, når det finder det nødvendigt, rette henstillinger enten af generel eller specifik karakter, og de bør navnlig rettes til Unionen som helhed, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere ESA'er eller til en eller flere af de nationale tillsynsmyndigheder med en nærmere angivet frist for gennemførelse af den relevante politiske respons.
- (18) ESRB bør udarbejde en farvekode for at gøre det muligt for interesserede parter bedre at vurdere risikoens karakter.
- (19) For at øge advarslernes og henstillingernes virkning og legitimitet bør de under iagttagelse af strenge fortrolighedsregler også sendes til Rådet og Kommissionen og, hvis de er rettet til en eller flere nationale tillsynsmyndigheder, til ESA'erne. Drøftelserne i Rådet bør forberedes af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) i overensstemmelse med dets rolle som defineret i TEUF. For at EFC kan forberede drøftelserne i Rådet og give Rådet politisk rådgivning i rette tid, bør ESRB underrette EFC regelmæssigt og fremsende teksterne til advarsler og henstillinger, så snart de er vedtaget.
- (20) ESRB bør også på basis af rapporter fra adressaterne overvåge overholdelsen af dets advarsler og henstillinger for at sikre, at dets advarsler og henstillinger reelt efterleves. Adressaterne for henstillingerne bør handle i henhold hertil og give behørig begrundelse i tilfælde af manglende handling (mekanisme, som kræver handling eller forklaring). Hvis ESRB finder, at reaktionen er utilstrækkelig, bør det under overholdelse af strenge fortrolighedsregler underrette adressaterne, Rådet og, hvis det er relevant, den berørte europæiske tillsynsmyndighed.
- (21) ESRB bør fra sag til sag og efter at have underrettet Rådet i tilstrækkeligt god tid til, at det kan reagere, afgøre, om en henstilling skal forblive fortrolig eller offentliggøres, idet der tages hensyn til, at en offentliggørelse kan medvirke til at fremme overholdelsen af henstillingerne i bestemte situationer.
- (22) Afdækker ESRB en risiko, der kunne bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, bør ESRB straks underrette Rådet om situationen. Hvis ESRB fastslår, at der kan opstå en krisesituation, bør det kontakte Rådet og foretage en vurdering af situationen. Rådet bør så vurdere, om der er behov for at vedtage en afgørelse rettet til ESA'erne, hvorved det fastslås, at der foreligger en krisesituation. I denne proces er det helt afgørende behørigt at beskytte fortrolighed.
- (23) ESRB bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet mindst en gang om året og oftere i tilfælde af omfattende uro på finansmarkederne. Europa-Parlamentet og Rådet bør efter behov kunne anmode ESRB om at undersøge specifikke spørgsmål vedrørende finansiell stabilitet.

⁽¹⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 48 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 84 i denne EUT.

- (24) ECB og de nationale centralbanker bør indtage en ledende rolle i makrotilsyn på grund af deres ekspertise og deres eksisterende ansvar vedrørende den finansielle stabilitet. Nationale tilsynsmyndigheder bør inddrages, så de kan bidrage med deres særlige ekspertise. Det er vigtigt, at mikrotilsynsmyndighederne inddrages i ESRB's arbejde for at sikre, at vurderingen af risikoen på makroplan er baseret på fyldestgørende og præcise oplysninger om udviklingerne i det finansielle system. Derfor bør formændene for ESA'erne være medlemmer med stemmeret. En repræsentant fra hver medlemsstats kompetente nationale tilsynsmyndigheder bør deltage i Det Almindelige Råds møder uden stemmeret. I en ånd af åbenhed bør 15 uafhængige personer yde ekstern ekspertbistand til ESRB gennem Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg.
- (25) Deltagelsen af et medlem af Kommissionen i ESRB vil bidrage til at skabe forbindelse til det makroøkonomiske og finansielle tilsyn i Unionen, mens EFC-formandens tilstedeværelse afspejler den rolle, som de nationale ministerier, der er ansvarlige for finans, og Rådet spiller i opretholdelsen af den finansielle stabilitet og udførelsen af den økonomiske og finansielle overvågning.
- (26) Det er af stor betydning, at medlemmerne af ESRB udfører deres opgaver upartisk og kun overvåger den finansielle stabilitet i Unionen som helhed. Når der ikke kan opnås konsensus, bør afstemninger om advarsler og henstillinger i ESRB ikke vægtes, og beslutningerne bør som hovedregel træffes med simpelt flertal.
- (27) De indbyrdes relationer mellem finansielle institutioner og markeder indebærer, at overvågningen og vurderingen af potentielle systemiske risici bør baseres på en bred vifte af relevante makroøkonomiske og mikrofinansielle data og indikatorer. Sådanne systemiske risici omfatter bl.a. risiko for forstyrrelse af finansielle tjenesteydelser, som skyldes væsentlig forringelse af hele eller dele af Unionens finansielle system og har potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Enhver type finansiell institution, formidler, marked, infrastruktur og instrument har potentiale til at være systemisk vigtig. ESRB bør derfor have adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige for at udføre dets opgaver, men skal sikre, at disse oplysninger forbliver fortrolige, hvis det kræves.
- (28) De i denne forordning omhandlede foranstaltninger til indsamling af oplysninger er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver og bør ikke berøre den retlige ramme, som det europæiske statistiske system udgør på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽¹⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽²⁾.
- (29) Markedsdeltagerne kan levere værdifulde oplysninger til forståelse af de udviklinger, der påvirker det finansielle system. Efter behov bør ESRB derfor høre interessenter fra den private sektor, herunder repræsentanter for finanssektoren, forbrugersammenslutninger, brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser oprettet af Kommissionen eller ved EU-lovgivning og give dem en rimelig mulighed for at fremkomme med betragtninger.
- (30) Oprettelsen af ESRB bør bidrage direkte til opfyldelse af målsætningerne for det indre marked. EU-tilsynet på makroplan med det finansielle system er en integreret del af det overordnede nye tilsynssystem i Unionen, eftersom makrosynsvinklen er tæt forbundet med mikrotilsynsopgaverne, der er pålagt ESA'erne. Kun hvis der findes ordninger, som tager passende hensyn til den indbyrdes sammenhæng mellem de risici, der findes på mikro- og makroplan, kan alle interessenter have tilstrækkelig tillid til at tage del i grænseoverskridende finansielle aktiviteter. ESRB bør overvåge og vurdere risici for den finansielle stabilitet, som skyldes udviklinger, der kan have virkninger på sektorplan eller for det finansielle system som helhed. ESRB bør ved at behandle sådanne risici bidrage direkte til en integreret EU-tilsynsstruktur, som er en forudsætning for at sikre rettidig og konsekvent politisk respons blandt medlemsstaterne, og dermed forhindre uensartede tilgange samt forbedre det indre markeds funktion.
- (31) Domstolen udtalte i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union), at »intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i TEUF] gør det muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse.« ⁽³⁾ ESRB bør bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for yderligere finansiell integration i det indre marked, ved at overvåge systemiske risici og udstede advarsler og rette henstillinger, når det er relevant. Disse opgaver hænger nøje sammen med målsætningerne i EU-lovgivningen vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. ESRB bør derfor oprettes på grundlag af artikel 114 i TEUF.

(1) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

(2) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

(3) Samling af afgørelser fra Domstolen og Retten 2006, side I-03771, præmis 44.

- (32) Som det fremgår af de Larosière-rapporten, er det nødvendigt med en gradvis tilgang, og Europa-Parlamentet og Rådet bør gennemføre en fuldstændig evaluering af ESFS, ESRB og ESA'erne senest den 17. december 2013.
- (33) Målet for denne forordning, nemlig et effektivt makrotilsyn med Unionens finansielle system kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af integreringen af Unionens finansielle markeder, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Oprettelse

1. Der oprettes et europæisk udvalg for systemiske risici (»ESRB«). Det har sit hjemsted i Frankfurt am Main.
2. ESRB er en del af det europæiske finanstilsynssystem (ESFS), der har til formål at sikre tilsynet med Unionens finansielle system.
3. ESFS omfatter:
 - a) ESRB
 - b) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1093/2010
 - c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved forordning (EU) nr. 1094/2010
 - d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010
 - e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (»Det Fælles Udvalg«), nedsat i henhold til artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010
 - f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder i medlemsstaterne som beskrevet i de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. I henhold til princippet om et loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union samarbejder parterne i ESFS i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »finansiel institution«: ethvert foretagende, som hører under anvendelsesområdet for den lovgivning, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010, samt ethvert andet foretagende og enhver anden enhed i Unionen, hvis hovedvirksomhed er af tilsvarende karakter
- b) »finansielt system«: alle finansielle institutioner, markeder, produkter og markedsinfrastrukturer
- c) »systemisk risiko«: en risiko for forstyrrelse af det finansielle system med potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i en vis grad.

Artikel 3

Mission, målsætninger og opgaver

1. ESRB er ansvarligt for makrotilsynet med det finansielle system i Unionen med det formål at bidrage til at forebygge eller reducere systemiske risici for den finansielle stabilitet i Unionen som følge af udviklinger i det finansielle system og under hensyn til de makroøkonomiske udviklinger, med henblik på at undgå perioder med omfattende finansiell uro. ESRB skal bidrage til, at det indre marked er velfungerende, og således sikre, at den finansielle sektor yder et bæredygtigt bidrag til den økonomiske vækst.
2. Med henblik på stk. 1 har ESRB følgende opgaver:
 - a) at indkrede og/eller indsamle og analysere alle oplysninger, der er relevante og nødvendige for at nå de i stk. 1 beskrevne målsætninger
 - b) at afdække og prioritere systemiske risici
 - c) at udstede advarsler, hvis sådanne systemiske risici anses for betydelige, og offentliggøre disse advarsler, hvis det er relevant
 - d) at rette henstillinger med henblik på afhjælpende tiltag som svar på de afdækkede risici og offentliggøre disse henstillinger, hvis det er relevant

- e) hvis ESRB fastslår, at der kan opstå en krisesituation i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010, at udstede en fortrolig advarsel til Rådet og forelægge Rådet en vurdering af situationen, for at gøre Rådet i stand til at vurdere, om der er behov for at vedtage en afgørelse rettet til ESA'erne, hvorved det fastslås, at der foreligger en krisesituation.
- f) at overvåge opfølgningen af advarsler og henstillinger
- g) at arbejde tæt sammen med alle de andre parter i ESFS; hvis det er relevant, at give ESA'erne de oplysninger om systemiske risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver; og navnlig i samarbejde med ESA'erne at udvikle et fælles sæt kvantitative og kvalitative indikatorer (en risikotavle) til at identificere og måle systemiske risici.
- h) hvis det er relevant, at deltage i Det Fælles Udvalg
- i) at koordinere sit arbejde med internationale finansielle organisationers arbejde, særlig IMF og FSB, samt relevante organer i tredjelande, i spørgsmål vedrørende makrotilsyn
- j) at udføre andre relaterede opgaver som anført i EU-lovgivningen.

KAPITEL II

ORGANISATION

Artikel 4

Struktur

- ESRB har et almindeligt råd, en styringskomité, et sekretariat, et rådgivende videnskabeligt udvalg og et rådgivende teknisk udvalg.
- Det Almindelige Råd træffer de beslutninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er betroet ESRB, jf. artikel 3, stk. 2.
- Styringskomitéen bistår med beslutningstagningen i ESRB, idet den forbereder møderne i Det Almindelige Råd og gennemgår de dokumenter, der skal drøftes, og overvåger de fremskridt, der sker i ESRB's løbende arbejde.
- Sekretariatet er ansvarligt for ESRB's daglige arbejde. Det yder analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte af høj kvalitet til ESRB under ledelse af formanden og Styringskomitéen i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1096/2010⁽¹⁾. Det trækker også på teknisk rådgivning fra ESA'erne, nationale centralbanker og nationale tilsynsmyndigheder.

⁽¹⁾ Se side 162 i denne EUT.

- Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg og Det Rådgivende Tekniske Udvalg, der er omhandlet i artikel 12 og 13, yder rådgivning og bistand i spørgsmål af relevans for ESRB's arbejde.

Artikel 5

ESRB's formandskab og næstformandskab

- Formandskabet for ESRB varetages af formanden for ECB for en periode på fem år efter denne forordnings ikrafttræden. For de efterfølgende perioder udpeges formanden for ESRB efter de nærmere regler, der fastsættes på grundlag af revisionen i henhold til artikel 20.
- Første næstformand vælges for en periode på fem år af og blandt medlemmerne af ECB's Generelle Råd, under hensyntagen til behovet for en ligelig repræsentation af medlemsstaterne generelt og mellem dem, der har euroen som valuta, og dem, der ikke har euroen som valuta. Første næstformand kan genvælges én gang.
- Anden næstformand er formanden for Det Fælles Udvalg, der er udpeget i henhold til artikel 55, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- Formanden og næstformændene redegør over for Europa-Parlamentet ved en offentlig høring for, hvordan de agter at udøve deres hverv i henhold til denne forordning.
- Formanden leder møderne i Det Almindelige Råd og Styringskomitéen.
- Næstformændene leder efter rangfølge møderne i Det Almindelige Råd og/eller Styringskomitéen, når formanden ikke er i stand til at deltage i et møde.
- Hvis mandatperioden for et medlem af ECB's Generelle Råd, der er valgt som første næstformand, slutter inden udløbet af den femårige periode, eller hvis den første næstformand af en eller anden grund er ude af stand til at udøve sit hverv, vælges en ny første næstformand i overensstemmelse med stk. 2.
- Formanden repræsenterer ESRB udadtil.

Artikel 6

Det Almindelige Råd

- Medlemmerne af Det Almindelige Råd med stemmeret omfatter:
 - formanden og næstformanden for ECB
 - cheferne for de nationale centralbanker

- c) et medlem af Kommissionen
 - d) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)
 - e) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)
 - f) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed)
 - g) formanden og de to næstformænd for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg
 - h) formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg.
2. Medlemmerne af Det Almindelige Råd uden stemmeret omfatter:
- a) én højtstående repræsentant pr. medlemsstat for de kompetente nationale tilsynsmyndigheder, jf. stk. 3
 - b) formanden for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC).

3. Med hensyn til repræsentationen af nationale tilsynsmyndigheder, jf. stk. 2, litra a), roterer de pågældende højtstående repræsentanter, alt efter hvilket spørgsmål der behandles, medmindre en medlemsstats nationale tilsynsmyndigheder har udpeget en fælles repræsentant.

4. Det Almindelige Råd fastsætter forretningsordenen for ESRB.

Artikel 7

Upartiskhed

1. Når medlemmerne af ESRB deltager i Det Almindelige Råds og Styringskomitéens aktiviteter eller udfører anden virksomhed i forbindelse med ESRB, udøver de deres hverv upartisk og udelukkende i Unionens interesse som helhed. De hverken søger eller modtager instrukser fra medlemsstaterne, EU-institutionerne eller noget andet offentligt eller privat organ.
2. Ingen medlemmer af Det Almindelige Råd (med eller uden stemmeret) varetager nogen funktion i den finansielle sektor.
3. Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller noget andet offentligt eller privat organ søger at øve indflydelse på medlemmerne af ESRB, når disse udfører opgaverne i artikel 3, stk. 2.

Artikel 8

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af Det Almindelige Råd og andre personer, der arbejder eller har arbejdet for eller i tilknytning til ESRB (herunder det relevante personale i centralbankerne, Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg, Det Rådgivende Tekniske Udvalg,

ESA'erne og medlemsstaternes kompetente nationale tilsynsmyndigheder), må ikke videregive oplysninger, der er underlagt tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

2. De oplysninger, medlemmerne af ESRB modtager, anvendes kun i forbindelse med deres hverv og ved udførelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastsatte opgaver.

3. Fortrolige oplysninger, som de i stk. 1 nævnte personer modtager i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, videregives ikke til nogen anden person eller myndighed, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres, jf. dog artikel 16 og anvendelsen af straffelovgivningen.

4. ESRB fastlægger og indfører sammen med ESA'erne specifikke fortrolighedsprocedurer for at beskytte oplysninger vedrørende individuelle finansielle institutioner og oplysninger, ud fra hvilke individuelle finansielle institutioner kan identificeres.

Artikel 9

Møder i Det Almindelige Råd

1. Formanden for ESRB indkalder til Det Almindelige Råds ordinære plenarmøder, der holdes mindst fire gange om året. Der kan indkaldes til ekstraordinære møder på initiativ af formanden ESRB eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af de stemmeberettigede medlemmer af Det Almindelige Råd.

2. Medlemmerne skal være personligt til stede på møderne i Det Almindelige Råd og må ikke lade sig repræsentere.

3. Uanset stk. 2 kan et medlem, der er forhindret i at deltage i møderne i en periode på mindst tre måneder, udpege en suppleant. Et sådant medlem kan også afløses af en person, der er formelt udpeget i henhold til den pågældende institutions bestemmelser om midlertidige stedfortrædere.

4. Højtstående repræsentanter fra internationale finansielle organisationer, som udfører aktiviteter, der er direkte beslægtede med ESRB's opgaver, jf. artikel 3, stk. 2, kan, hvis det er hensigtsmæssigt, indbydes til at deltage i møderne i Det Almindelige Råd.

5. I ESRB's arbejde kan deltage højtstående repræsentanter fra de relevante myndigheder i tredjelande, især EØS-lande, dog udelukkende begrænset til spørgsmål af særlig relevans for disse lande. ESRB kan udforme ordninger, der navnlig fastsætter arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse tredjelandes deltagelse i ESRB's arbejde. Sådanne ordninger kan omhandle repræsentation, efter behov, som observatør, i Det Almindelige Råd og bør kun vedrøre emner af relevans for disse lande, og under ingen omstændigheder nogen som helst sager, hvor situationen i individuelle finansielle institutioner eller medlemsstater måtte blive drøftet.

6. Møderne er fortrolige.

Artikel 10

Afstemningsregler i Det Almindelige Råd

1. Hvert stemmeberettiget medlem af Det Almindelige Råd har én stemme.

2. Med forbehold af afstemningsprocedurerne i artikel 18, stk. 1, træffer Det Almindelige Råd beslutning med simpelt flertal af de tilstedeværende stemmeberettigede medlemmer. Ved stemmelighed er ESRB-formandens stemme afgørende.

3. Uanset stk. 2, kræver det et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer at vedtage en henstilling eller at offentliggøre en advarsel eller en henstilling.

4. Quorum for enhver afstemning i Det Almindelige Råd er to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer. Hvis dette ikke er opfyldt, kan formanden for ESRB indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes beslutning med et quorum på en tredjedel. Den i artikel 6, stk. 4, nævnte forretningsorden fastsætter en passende frist for indkaldelse til et ekstraordinært møde.

Artikel 11

Styringskomitéen

1. Styringskomitéen består af:

- a) formanden og den første næstformand for ESRB
- b) næstformanden for ECB
- c) fire andre medlemmer af Det Almindelige Råd, der også er medlemmer af ECB's Generelle Råd, under hensyntagen til behovet for en ligelig repræsentation af medlemsstaterne generelt og mellem dem, der har euroen som valuta, og dem, der ikke har euroen som valuta. De vælges af og blandt medlemmerne af Det Almindelige Råd, der også er medlemmer af ECB's Generelle Råd, for en periode på tre år
- d) et medlem af Kommissionen
- e) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)
- f) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)
- g) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed)

h) formanden for EFC

i) formanden for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg og

j) formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg.

Bliver et valgt medlems mandat i Styringskomitéen ledigt, besættes det med et nyt medlem, som vælges af Det Almindelige Råd.

2. Formanden for ESRB indkalder til møder i Styringskomitéen mindst en gang hvert kvartal forud for de enkelte møder i Det Almindelige Råd. Formanden for ESRB kan også indkalde til ad hoc-møder.

Artikel 12

Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg

1. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg består af formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg og 15 eksperter, der repræsenterer en bred vifte af kvalifikationer og erfaringer, og som er foreslået af Styringskomitéen og godkendt af Det Almindelige Råd for en mandatperiode på fire år med mulighed for fornyelse. De udnævnte må ikke være medlemmer af ESA'erne og skal vælges på grundlag af deres generelle kompetence og deres forskellige erfaring i akademiske kredse eller andre sektorer, navnlig i små og mellemstore virksomheder eller fagforeninger eller i deres egenkab af leverandører eller forbrugere af finansielle tjenesteydelser.

2. Formanden og de to næstformænd for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg udpeges af Det Almindelige Råd efter forslag fra formanden for ESRB, og de skal hver især have et højt niveau af ekspertise og viden, f.eks. i kraft af en akademisk baggrund inden for sektorerne bankvæsen, værdipapirmarkeder eller forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger. Formandskabet for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg går på skift mellem disse tre personer.

3. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg yder ESRB rådgivning og bistand i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, efter anmodning fra formanden for ESRB.

4. ESRB's sekretariat støtter arbejdet i Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg, og lederen af sekretariatet deltager i møderne.

5. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg gennemfører i givet fald høringer på et tidligt tidspunkt med interessenter såsom markedsdeltagere, forbrugerorganisationer og akademiske eksperter, på en åben og gennemsigtig måde, samtidig med at der tages hensyn til kravet om fortrolighed.

6. Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg får stillet alle midler til rådighed, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver tilfredsstillende.

Artikel 13

Det Rådgivende Tekniske Udvalg

1. Det Rådgivende Tekniske Udvalg består af:
 - a) en repræsentant for hver af de nationale centralbanker og en repræsentant for ECB
 - b) én repræsentant pr. medlemsstat for de kompetente nationale tilsynsmyndigheder
 - c) en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)
 - d) en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)
 - e) en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed)
 - f) to repræsentanter for Kommissionen
 - g) en repræsentant for EFC og
 - h) en repræsentant for Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg.

Tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat vælger en repræsentant til Det Rådgivende Tekniske Udvalg. Med hensyn til repræsentationen af nationale tilsynsmyndigheder, jf. første afsnits litra b), roterer de respektive repræsentanter, alt efter hvilket spørgsmål der behandles, medmindre en medlemsstats nationale tilsynsmyndigheder har udpeget en fælles repræsentant.

2. Formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg udpeges af Det Almindelige Råd efter forslag fra formanden for ESRB.
3. Det Rådgivende Tekniske Udvalg yder ESRB rådgivning og bistand i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, efter anmodning fra formanden for ESRB.
4. ESRB's sekretariat støtter arbejdet i Det Rådgivende Tekniske Udvalg, og lederen af sekretariatet deltager i dets møder.
5. Det Rådgivende Tekniske Udvalg får stillet alle midler til rådighed, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver tilfredsstillende.

Artikel 14

Andre kilder til rådgivning

Ved udførelsen af opgaverne i artikel 3, stk. 2, søger ESRB, hvis det er relevant, synspunkter hos relevante interessenter i den private sektor.

KAPITEL III

OPGAVER

Artikel 15

Indsamling og udveksling af oplysninger

1. ESRB giver ESA'erne de oplysninger om risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.
2. ESA'erne, Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og nationale statistikmyndigheder arbejder tæt sammen med ESRB og giver ESRB alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dets opgaver i overensstemmelse med EU-lovgivningen.
3. ESRB kan anmode ESA'erne om oplysninger, som regel i summarisk eller sammenfattet form, således at de individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres, jf. dog artikel 36, stk. 2, i forordning(EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. Inden ESRB fremsætter anmodning om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, tager det først hensyn til de eksisterende statistikker, som det europæiske statistiske system og ESCB har produceret, formidlet og udviklet.
5. Hvis de ønskede oplysninger ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt, kan ESRB anmode om oplysningerne hos ESCB, de nationale tilsynsmyndigheder eller de nationale statistikmyndigheder. Hvis disse oplysninger vedbliver med ikke at være til rådighed, kan ESRB anmode om dem hos den berørte medlemsstat, uden at dette berører de beføjelser, der er tillagt henholdsvis Rådet, Kommissionen (Eurostat), ECB, Eurosystemet og ESCB med hensyn til statistik og indsamling af data.
6. Hvis ESRB anmoder om oplysninger, som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, skal der i den begrundede anmodning redegøres for, hvorfor data om den pågældende individuelle institution anses for at være systemisk relevante og nødvendige i betragtning af den foreliggende markedssituation.
7. Inden hver anmodning om oplysninger, som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, rådfører ESRB sig behørigt med den relevante europæiske tilsynsmyndighed for at sikre, at anmodningen er begrundet og forholdsmæssigt afpasset. Hvis den relevante europæiske tilsynsmyndighed ikke finder anmodningen begrundet og forholdsmæssigt afpasset, sender den straks anmodningen tilbage til ESRB med anmodning om yderligere begrundelse. Når ESRB har forelagt den relevante europæiske tilsynsmyndighed denne yderligere begrundelse, sendes de ønskede oplysninger til ESRB fra anmodningens adressater, forudsat at disse har lovlig adgang til de relevante oplysninger.

*Artikel 16***Advarsler og henstillinger**

1. Hvis der afdækkes betydelige risici for opfyldelsen af målsætningen i artikel 3, stk. 1, advarer ESRB herom og retter om nødvendigt henstillinger om afhjælpende tiltag, herunder om nødvendigt om lovgivningsinitiativer.

2. Advarsler eller henstillinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra c) og d), kan være enten af generel eller specifik karakter og rettes navnlig til Unionen som helhed, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere ESA'er eller en eller flere af de nationale tilsynsmyndigheder. Hvis en advarsel eller en henstilling er rettet til en eller flere af de nationale tilsynsmyndigheder, orienteres den eller de berørte medlemsstater også herom. Til henstillingerne skal være knyttet en nærmere angivet frist for gennemførelse af politisk respons. Henstillinger kan også rettes til Kommissionen for så vidt angår den relevante EU-lovgivning.

3. Samtidig med, at advarsler eller henstillinger fremsendes til adressaterne i overensstemmelse med stk. 2, fremsendes de i overensstemmelse med strenge fortrolighedsregler til Rådet og Kommissionen og, hvis de er rettet til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, til ESA'erne.

4. For at skabe øget bevidsthed omkring risici i Unionens økonomi og prioritere disse risici udarbejder ERSB i tæt samarbejde med de andre parter i ESFS en farvekodeordning, der afspejler situationerne på de forskellige risikoniveauer.

Når kriterierne for denne klassifikation er blevet udarbejdet, skal ESRB's advarsler og henstillinger i hvert enkelt tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, indikere, hvilken kategori risikoen henhører under.

*Artikel 17***Opfølgning af ESRB's henstillinger**

1. Er en henstilling i henhold til artikel 3, stk. 2, litra d), rettet til Kommissionen, til en eller flere medlemsstater, til en eller flere ESA'er eller til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, meddeler adressaterne ESRB og Rådet, hvilke handlinger de har foretaget som svar på henstillingerne, og giver behørig begrundelse for eventuel manglende handling. I relevante tilfælde underretter ESRB hurtigst muligt og under overholdelse af strenge fortrolighedsregler ESA'erne om de modtagne svar.

2. Hvis ESRB finder, at dets henstilling ikke er blevet fulgt, eller at adressaterne ikke har begrundet behørigt, at de ikke har truffet nogen foranstaltninger, underretter det under overholdelse af strenge fortrolighedsregler adressaterne, Rådet, og i givet fald den berørte europæiske tilsynsmyndighed.

3. Hvis ESRB har truffet en beslutning om en offentlig henstilling i henhold til stk. 2 og i overensstemmelse med proceduren i artikel 18, stk. 1, kan Europa-Parlamentet opfordre formanden for ESRB til at forelægge den, og adressaterne kan anmode om at måtte deltage i en udveksling af synspunkter.

*Artikel 18***Offentlige advarsler og henstillinger**

1. Det Almindelige Råd afgør i hvert enkelt tilfælde, efter at have underrettet Rådet i tilstrækkelig god tid til, at det kan reagere, om en advarsel eller en henstilling skal offentliggøres. Uanset artikel 10, stk. 3, kræves der altid et quorum på to tredjedele for beslutninger, der træffes af Det Almindelige Råd i medfør af dette stykke.

2. Beslutter Det Almindelige Råd at offentliggøre en advarsel eller en henstilling, underretter det på forhånd adressaterne.

3. Adressaterne for advarsler og henstillinger offentliggjort af ESRB skal også have ret til at offentliggøre deres synspunkter og begrundelser som svar herpå.

4. Beslutter Det Almindelige Råd ikke at offentliggøre en advarsel eller en henstilling, træffer adressaterne og i givet fald Rådet og ESA'erne alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte oplysningernes fortrolige karakter.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 19***Ansvarlighed og rapporteringsforpligtelser**

1. Mindst en gang om året, og oftere i tilfælde af omfattende uro på de finansielle markeder, indbydes ESRB's formand til en årlig høring i Europa-Parlamentet som en markering af offentliggørelsen af ESRB's årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Denne høring afholdes adskilt fra den monetære dialog mellem Europa-Parlamentet og formanden for ECB.

2. Den årlige rapport, der nævnes i stk. 1, indeholder de oplysninger, som Det Almindelige Råd i henhold til artikel 18 beslutter at offentliggøre. Disse årlige rapporter gøres offentligt tilgængelige.

3. ESRB undersøger endvidere specifikke spørgsmål på foranledning af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen.

4. Europa-Parlamentet kan anmode formanden for ESRB om at deltage i en høring i Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

5. Formanden for ESRB fører fortrolige mundtlige drøftelser mindst to gange om året og oftere, hvis det skønnes nødvendigt, bag lukkede døre med formanden og næstformændene for Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg om ESRB's igangværende aktivitet. Der indgås en aftale mellem Europa-Parlamentet og ESRB om de nærmere enkeltheder for afholdelsen af disse møder med henblik på at sikre fuld fortrolighed i overensstemmelse med artikel 8. ESRB sender Rådet en kopi af denne aftale.

Artikel 20

Revision

Senest den 17. december 2013 gennemgår Europa-Parlamentet og Rådet denne forordning på grundlag af en rapport fra

Kommissionen, og de afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB og ESA'erne, om det er nødvendigt at tage ESRB's opgaver og organisation op til fornyet overvejelse.

De ser navnlig på de nærmere regler for udpegelse eller valg af formanden for ESRB.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL
Formand